

VĚTRNÍK

ZPRAVODAJ MĚSTSKÉHO ÚŘADU
VE VYSOKÉM NAD JIZEROU

Listopad - prosinec 1997

Zpravodaj MěÚ Vysoké nad Jizerou - Větrník č. 11-12/1997, vedoucí redaktorka
Ludmila Hnyková, náklad 400 ks, cena 6,-Kč. Příspěvky zasílejte do každého
3. v měsíci na MěÚ ve Vysokém n. J. PSČ 512 11.
Vytiskla tiskárna GLOS spol. s r. o. Semily - tel. /fax: 0431/2644 v roce 1997.

Robert Fulghum

*Rituály neodměřujeme tikot hodin, ale tlukot srdce.
Skoro všechny naše svátky se vztahují
k určitému ročnímu období.
Jsou to pohyblivé slavnostní dny
přizpůsobené lidským
potřebám.
Čas srdce není totéž co čas hodin -
rituály se nikdy nemají uspěchat.*

*Rituály jsou rámem kolem zrcadla okamžiku.
Rituály jsou minci, již splácíme pozornost dané chvíli.
Každý má své rituály. A každý rituál má někoho.*

*Smysl rituálů je paradoxeem -
přidrží nás na výšinách a strmých stráních světa,
kde jinak stále ztrácíme rovnováhu
a zároveň nás osvobozují ze zoufalého
bláta tohoto světa, v němž jsme uvíznli.
Rituální chování uhlazuje ty životní okamžiky,
kdy si připomínáme, jak je těžké být člověkem.
Rituální chování obohacuje ty životní okamžiky,
kdy si připomínáme, jak je krásné být člověkem.*

Je tomu tak?

ZPRÁVY z městského úřadu

Usnesení z 21. zasedání městského zastupitelstva ve Vysokém nad Jizerou, konaného dne 15.9.1997 v sále hasičské zbrojnice ve Vysokém nad Jizerou.

298 Z/97 MZ rozhodlo odprodat ze svého majetku po odměření části pozemku p. č. 1124/7 v k. ú. Vysoké n. J. Ing. Štěpánkovi a R. Karbanovi za cenu 50, Kč za 1 m², za předpokladu neomezení šířkových rozměrů přiléhající MK.

299 Z/97 rozhodlo odprodat ze svého majetku Ing. Lukešovi pozemek p. č. 1342 v k. ú. Stará Ves za cenu 50,- Kč za 1 m².

300 Z/97 MZ rozhodlo realizovat prodej pozemku část 2464/1 v k. ú. Vysoké n. J. až po geometr. odměření části potřebné k zabezpečení průjezdu k vodní nádrži za objektem bývalé Seby 13.

301 Z/97 MZ rozhodlo odprodat ze svého majetku panu Kahudovi pozemek p. č. 2235/4 v k. ú. Vysoké n. J. za cenu 50,- Kč za 1 m².

302 Z/97 MZ schvaluje přijetí úvěru u České spořitelny a. s. ve výši 3 mil. Kč na zakoupení objektu čp. 306 ve Vysokém n. J. za podmínky, které byly předloženy na tomto jednání, splatnost roků, úrok, sazba 14,6% (max. 15%).

303 Z/97 rozhodlo zveřejnit záměr města o odprodeji těchto pozemků:

p. č. 1652/1 a 396 v k. ú. Vysoké n. J.

p. č. 233/1, 233/2, 233/3, 233/4, 232/1, 232/2 v k. ú. Sklenářice.

304 Z/97 rozhodlo přistoupit na návrh zahájit stavbu veřejného kanalizačního řádu v prostoru Knížkovi - hotel Morava na náklady navrhovatelů s tím, že se město smluvně zaváže náklady spojené s touto akcí navrhovatelům uhradit do 3 let. Náklady budou umožňovány též neúčtováním vodného a stočného.

305 Z/97 MZ rozhodlo navrhnout OkÚ v Semilech ponechat zřizovatelská práva ÚPRCH ve Vysokém n. J. OkÚ Semily, v případě nutnosti předat zřizovací práva na město Vysoké n. J., k záměru města Semil na převod zřizovatelských práv na Semily vyjádřilo MZ nesouhlas.

306 Z/97 MZ rozhodlo ve věci novelizace sazeb za služby v DPS ve Vysokém n. J. řešit tuto problematiku na příštím zasedání MZ.

307 Z/97 MZ souhlasí s opravou usnesení š. 270 Z/97 ve smyslu zápisu z jednání.

308 Z/97 MZ pověřuje komisi ve složení Ing. Štěpánek, Karel Bárta, Ing. Kellner výběrem pojišťovací agentury k uzavření pojistky na majetek a činnost města, termín do konce září 1997.

309 Z/97 MZ rozhodlo zahájit práce spojené s výstavbou bytovky se státní účastí s tím, že z rozpočtu města na rok 1998 bude na tuto akci uvolněna částka ve výši 1,5 mil. Kč.

310 Z/97 MZ rozhodlo plně akceptovat restituční nárok pana Kašáka a paní Duňkové na pozemky p. č. 680/3, 680/4 a 2260 v k. ú. Sklenařice.

311 Z/97 MZ rozhodlo uhradit panu Fišerovi náklady spojené s pokládkou zámkové dlažby na chodníku před prodejnou „Květinka“ ve Vysokém n. J. v plné výši t. j. 3. 960,- Kč.

312 Z/97 MZ rozhodlo nevyhovět žádosti paní M. Flosslové o úhradu nákladů za rekonstrukci vodovodní přípojky k jejímu objektu čp. 138 ve Vysokém n. J.

Omlouváme se čtenářům, že pro nedostatek místa nemůžeme otisknout celý zápis z 21. zasedání městského zastupitelstva.

ZPRÁVY Z RADNICE aneb co se vodposledka ve městě skutečně šustlo

Městské zastupitelstvo ve Vysokém n. J. zasedalo v pořadí svým 21. zasedáním dne 15. 9. 1997. Jelikož je ve Větrníku zveřejňováno usnesení z jednání, zmínil bych se pouze trochu obecně o tom, co je na „rynkovém přetřesu“ a o čem se v zápisu nepíše.

Městští zastupitelé rozhodli o velice vážných věcech. Ne snad svým významem, ale důsledkem, který ovlivní chod věci obecních na počátku přechodu do třetího tisíciletí. Město Vysoké nad Jizerou rozhodlo zadlužit se částkou 3 mil. Kč ve prospěch nákupu objektu stávající rad-

nice. Město počalo budovat obytný dům o sedmi bytových jednotkách se státní účastí, s účastí budoucích uživatelů a po dvaceti letech i majitelů bytů a samozřejmě s účastí obecní pokladny.

Město bude muset pořádně utáhnout opasek, aby pokrylo základní funkce chodu samosprávy a dodržovalo splátkový kalendář na poskytnutý úvěr. Přes všechny očekávané problémy se domnívám, že přijatá rozhodnutí mají své opodstatnění. Bylo by asi chybou nevyužít státem přidělených financí, účelově směřovaných na uvedené investiční akce, ve výši cca 3 mil. Kč.

K překonání období finanční tísně bude třeba více skromnosti, více práce a více spolupráce. Více lidí by mělo táhnout a méně se vézt. Bude třeba více finanční kázně na vstupech a výstupech. Bude třeba více nekompromisních „řiznutí do stolu“ signalizujících zcela jasné a neměnné stanovisko bez ohledu na to, zda někdo někoho počastuje za rok volebním hlasem či nikoli. Bude třeba hledat nové formy přísunu peněz do obecní kasy. Bude třeba více trpělivosti a pochoopení. Kecy, „vlažná doporučení“ bez osobní odpovědnosti, politikaření, spolkové lobování, fňukání a pivní či kafičkové intrikaření v žádném případě městu nepomohou.

KRÁTCE...

● ač město nedisponuje přebytkem financí, podařilo se zajistit drobné úpravy chodníků a rozšíření veřejného osvětlení v prostoru náměstí a v prostoru MK Lyžařská.

Jedni chválí, druzí to považují za pitomost a vyhazování peněz. Pro ty druhé snad postačí vysvětlení, že došlo k „ujmě“ na obecní kase ve výši pouze 8 k. (kabel, úhrada za práci na chodníku před „Květinkou“). Byla pouze využita spolupráce s firmou L+C v. o. s. Lito-měřice a vymetení sklad.

Lucerničky uhradila městu cca před 2 lety fa ZS Praha. Mimo jiné zaplatila i okna pro depozitář muzea v hodnotě cca 40. 000,- Kč a městu „přispěla“ ještě částkou cca 200.000,- Kč na poplatcích z využívání veřejných prostor, které byly vymáhány za problematickou telefonní kabelizaci směr Stará Ves. Generální ředitel ZS měl z tohoto „sponzorování“ velkou radost. Podobnou radost z práce svých podřízených měli jistě i majitelé fy TRIGA CS, kteří „nachytali“ v minulosti na stavebních akcích investovaných městem (ČOV Stará Ves, úprava vodoteče, skládka TKO Sklenařice) „manko“ cca 1,65 mil. Kč. Mám velké uspokojení nad osobním podílem z přínosu těchto peněz pro radnici.

Za velkou škodu považuji fakt, že město nemůže způsobit podobnou radost majiteli fy EKOSTAVBY Jilemnice panu Z. Širovi za jeho přístup ke stavbě „Vodojem Rejdice“. Zaslouhoval by „radost“ až do rána.

● z iniciativy města a na základě požadavků některých občanů byla navázána spolupráce s firmou EUROTEL. Tato firma hodlá instalovat na objektu ZS antenní systém, který zlepší využití této formy spojovací techniky ve městě a blízkém okolí. Návrh smlouvy byl již předložen na radnici

● zrušení prodejny Jednota ve Sklenařicích je pro občany obce samozřejmě nepříjemné. Důvodem zrušení prodejny byla dle vedení Jednoty nerentabilita provozu. Velké problémy při následném odprodeji objektu prodejny způsobuje nedořešená restituce pozemků pod budovou a v těsném okolí. Názory některých občanů, že „přece stačí, když někdo z výboru poručí Jednotě...“ jsou bohužel pouze vzpomínkou na lidově demokratické fungování samosprávy

● MěÚ se omlouvá všem občanům Staré Vsi za problémy spojené s poruchou na vodovodním řádu. Při této příležitosti je třeba poděkovat vedení a některým zaměstnancům ZD Horal za jejich příkladnou pomoc při řešení tohoto problému

● MěÚ děkuje vedení a zaměstnancům skladu krmiv ZD Horal za jejich příkladný vztah ke spolupráci s městem

● dozorem nad stavem komunikací na území města byli OkÚ v Semilech pověřeni - Matura Jindřich, Ing. Jiří Bartoš a Ing. Pavel Štěpánek.

Blahopřání

Redakce Větrníku se připojuje k řadě gratulantů, kteří přišli pozdravit starostu města pana Jindřicha Maturu v den jeho 50. narozenin.

Přejeme zdraví, elán, úspěchy v náročném povolání a především splnění všech plánů pro rozkvět našeho města

Informace o finančním hospodaření města

Blíží se konec roku a s ním i hodnocení toho, jakým způsobem bylo naloženo s finančními prostředky, které město na začátku roku mělo, v jeho průběhu získalo a znovu bylo nuceno použít.

Chtěl bych představit, že finanční situace města není v současné době nejrušovější. Pokud bych měl hodnotit výdaje města za rok 1997, domnívám se, že došlo k maximálně možným úsporným opatřením, což pro rozvoj města jistě není dobré, avšak v době, kdy město nemá ani městský úřad, nezbytně nutné.

Kdo sleduje zápisy ze zasedání městského zastupitelstva, jistě ví, že se zastupitelstvo rozhodlo koupit stávající budovu městského úřadu, což nutí město vzít si úvěr ve výši 3 milionů korun u České spořitelny. Jedná se o úvěr na osm let. K tomuto bych chtěl ještě podotknout, že nákup výše zmíněné nemovitosti byl podpořen státní dotací ve výši 1 mil. korun.

Další fakt, který nutil zastupitele sáhnout k úsporným opatřením, je výstavba bytovky za penzionem pro důchodce. Jedná se o objekt se sedmi bytovými jednotkami. Rozpočet na hrubou stavbu činí cca 5 mil. korun a finální hodnota nemovitosti by měla být okolo 7 mil. korun. Ve výběrovém řízení bylo rozhodnuto, že výstavbou bude pověřena vysoká firma P+P. I na tuto akci byla získána státní dotace, a to ve výši 2,3 mil. korun.

Chtěl bych zdůraznit, že obě dotace jsou podmíněny tím, že budou využity

přesně k danému účelu a do konce roku. Pokud by se tak nestalo, město by o tyto finanční zdroje nenávratně přišlo.

Další záležitost, která negativně ovlivňuje finanční situaci města, je finanční nenaplněnost některých položek v příjmové stránce rozpočtu. Jedná se především o daně z příjmu právnických osob, které jsou k 30. září 1997 naplněny z 55%, což činí ztrátu cca 800 tisíc korun, a daně z příjmu fyzických osob samostatně výdělečně činných, které jsou ke stejnému datu naplněny z 46%, což odpovídá ztrátě cca 450 tisíc korun. Částky, které mají být v této oblasti vybrány, jsou dány finančním úřadem a pokud nejsou naplněny, existuje jen jediné vysvětlení: někteří podnikatelé daně neplatí tak, jak jim byly vyměřeny. Chtěl bych ještě vyzvednout fakt, že pokud se stav do konce roku nezmění, budou jen tyto částky činit necelých 12% z celkového rozpočtu města (10,591,000,-Kč).

Dále se podle mého názoru jedná o poplatky z ubytovací kapacity, které jsou hrazeny jen minimálně nebo vůbec ne, a to i subjekty, pro které je ubytování jedním z hlavních předmětů podnikání. Tuto otázku samozřejmě nechci nijak paušalizovat, protože je jistě celá řada těch, kteří tento poplatek platí řádně. K dalšímu úbytku finančních zdrojů v této oblasti došlo uzavřením Kramářovy vily.

Další položkou je vodní hospodářství, ve které došlo k 30. 9. 1997 k naplnění pouze asi z jedné třetiny. Jedná se především o vodné. Myslím si, že zde by do celé záležitosti vneslo jasno zamontování vodoměrů do všech čísel popisných.

V neposlední řadě je to položka „komunální služby“, které jsou občany města i organizacemi hojně využívány. Myslím si, že zde by bylo záhodno pracovat s systémem poskytování těchto služeb a sazby za tyto služby.

Toto je výčet jen některých, dle mého názoru nejzávažnějších problémů týkajících se finančních otázek ve městě, které jsem chtěl touto formou občanům Vysokého nad Jizerou přiblížit.

PharmDr. Dalibor Ďurda

Víte, že...

☛ v neděli 7. prosince 1997 od 13,30 hodin pořádá Městský úřad ve Vysokém n. J. v sále hasičské zbrojnice malou oslavu pro důchodce, která se koná každý rok:

vánoční setkání s důchodci

V letošním roce jsme pro Vás připravili pořad „Sejdeme se u Procházek“, kterým Vás budou provázet Stanislav Procházka starší a Stanislav Procházka mladší. V pořadu uslyšíte známé písně od K. Valdaufa, K. Hašlera, K. Vacka a dalších skladatelů.

Těšíme se na Vaši návštěvu

☛ máme ve městě nový kosmetický salon?

Kosmetika Klaudivie - v domě u Blažků čp. 278. Je otevřena od 28.10., vedoucí je paní Klaudivie Blažková. Salon nemá pravidelnou otevírací dobu, ale řídí se objednávkami zákaznic (nebo také zákazníků?).

Volejte na číslo 0602/478205.

A jaké služby Kosmetika poskytuje?
masáže obličeje, dekoltu i rukou
čištění pleti, aplikace masek
parafinové zábaly na ruce
depilace
barvení řas a obočí
trvalá na řasy, oční masky

Jednotlivé procedury trvají kolem 1 hod. a stojí 110-130 Kč.

Trvalá na řasy i s barvením 250,- Kč.
Prostředí kosmetiky je velice příjemné, útulné a vkusné, malá čekárnička i vlastní salónek s pohyblivým lehátkem. Celý prostor je zařízený proutěným nábytkem (Ratan).

Na otázku, jaké plány má pí Blažková do budoucna, pravila: Zřídit také solárium. A všem potenciálním zákaznicím i zákazníkům vzkazuje: přijďte se podívat, jste všichni zváni. Máte-li problémy s pletí, přijďte se poradit. Uvidíte, rozhodnete se.

Přejeme hodně úspěchů v práci.

Redakce

☛ se konečně dočkáme znovutevření Kramářovy vily? Po nekonečných jednáních s řadou nejrůznějších zájemců byla vila dána do pronájmu. Otevřena má být 20. prosince. Iména vedoucího personálu s dalšími zajímavostmi a podrobnostmi zveřejníme v lednovém čísle.

☛ muzeum připravuje na měsíc prosinec výstavu - betlémy, vánoce, vánoční zvyky, bude vystaven m. j. celý Krupkův betlém /všech 25 figur vč. jeslíček/, betlém Farského ze Tříče a Hotovičky ze Staré Vsi, vánoční a novoroční přání.

divadelní spolek Krakonoš zve své diváky na sobotu 29. listopadu, kdy v 19.30 hod. v premiéře uvede hru A. Avyckbourn - **Kdes byl (a) dnes večer** v režii Marie Trunečkové a Pavlína Morávkové. Reprízy pak jsou přichystány na vánoční termíny:

25. 12. v 19.30 hod.

26. 12. v 16.00 hod.

Předprodej vstupenek pí Bláhová tel. 94417

se můžete obrátit na firmu Ekoservis STEEF, a. s. z Broumova - pobočka v Horní Sytové čp. 64, **potřebujete-li zlikvidovat nebezpečný odpad** (např. zářivkové trubice, staré televizory, autobaterie, vyjeté oleje, barevné kovy, odpady z umělých hmot atd). Barevné kovy a železný šrot se vykupují, likvidace ostatního odpadu je za úhradu

Změny ve vedení zdejšího farního úřadu církve čsl. - husitské

K 31. 10. se rozloučila s farním úřadem pí farářka Zdenka Schubertová a na její místo od 1. 11. nastupuje duchovní David Frýdl. Rada starších se se setrou rozloučila na své výroční schůzi, která se konala 22. 10.

Poděkovala jí za její obětavou službu na RS Slávka Hubačiková. Přítomen byl i bratr biskup Jaromír Tuček. Přestože byla už v důchod. věku, působila sestra Schubertová ve Vysokém plných 7 let.

Z výročního setkání uvádíme tuto zprávu:

Československá církev husitská není bohatá a o bohatství nikdy neusilovala. Je tomu tak s naší církví i ve Vysokém n. J. Vlastníme jen svůj sbor - kostel, kteří si naši věřící vybudovali brzy po vzniku naší církve, aby se měli kde scházet. Začali s výstavbou v květnu roku 1925 a v listopadu v tom samém roce se již v tomto sboru konaly první bohoslužby. Dlouhá léta pak bylo nutno vydluženou částku na výstavbu splácet, protože i při značné štedrosti nebyla celá finanční částka k dispozici. I nyní o svůj sbor naši členové dbají. Po více než sedmdesáti letech je už třeba mnohých oprav a vylepšení. V posledních letech byla provedena oprava střechy nad sborem, opravena věž a na ní umístěn symbol církve - kalich.

V letošním roce jsme podnikli úpravy i vnitřku sboru, aby byl ne sice místem bohatým a vyzdobeným, ale důstojným a milým. Aby se v něm církev scházela ke slyšení a přijetí Božích darů.

Všechny opravy a úpravy byly provedeny z příspěvků a darů našich věřících členů, žádné dotace ani sponzorské dary jsme nedostali a investovali jsme dost desítek tisíc. Mnozí se podíleli tím, co mohli darovat, ať to byl materiál nebo práce. Jsme rádi, že jsme i my v církvi tak aspoň trochu přispěli k tomu, aby naše město bylo pěknější a s ním i celá naše země.

Tak i výzva nakonec:

Přijďte i Vy do našeho sboru, abyste byli obohaceni tím, co nám sám Bůh nabízí pro náš lepší život.

Rada starších

Školní okénko

ZŠ

Roztocký mlýn

Okolí Vysokého skrývá nejedno překvapení. Patří k němu i mlýn v Roztokách, jehož majitelem je pan Bohumil Novotný.

Byl sluneční zářivý den, osvěžený čerstvým vánkem, kdy se naše dvě nejvyšší třídy se svými třídními učiteli pí V. Liškovou a E. Nesvadbovou vydaly k této zajímavé stavbě pěšky. Své zážitky líčí někteří z osmé třídy:

Cesta byla pěkná, místy mokrá tráva od rosy. Nejvíce se mi líbily chaloupky roztroušené podél pěšiny. (R. Preissler)

Největším zážitkem byla pro mě okolní příroda, ještě nikdy jsem tou cestou nešla, bylo to něco nového. (M. Nesvadbová)

Zaujala mě rozlehlá louka a stoupající cesta až ke kopci, nad nímž se rozprostírá řidší les. (P. Holec)

Po osmé jsme vyšli směrem na Starou Ves do Roztok. Cesta ubíhala rychle a kolem deváté jsme už byli u mlýna. (L. Pastorek)

Mlýn byl postaven v 17. -18. stol. a první majitelé byli páni Fidlerové. Pan Novotný nás provedl celým mlýnem, který je díky jemu dodnes zachovaný. (O. Hlůže)

Mlýny byly v minulosti důležitou součástí obce, kdežto dnes je to opuštěné stavení. Viděli jsme, jak mlýnské kolo klapalo. (Š. Kofinková)

Zpáteční cesta do Vysokého byla zábavnější, protože jsme lovili pavouky a strašili holky, které potom vyluzovaly rajskou hudbu. Ale vyprávění o mlýnech v Podkrkonoší bylo zajímavé, je dobře, že poznáváme naše okolí. (J. Pohanka)

Ano, je třeba poznávat staré mlýny, abychom si uvědomili, jak se dříve mlelo obilí a jak se hospodařilo na vesnici. (Z. Malík)

Okolní kraj musíme poznávat, abychom si uvědomili, jaké krásy žijeme. (J. Pičmanová)

Zpracovala L. Halířová

Němčické křesadlo a dlouhý potlesk

Je ráno a já se pomalu loudám po schodech do druhého patra budovy, co se jí říká škola. Vyšplhám se do prvního a na posledním schodu si všimnu programu, který byl připraven na období Krakonošova divadelního podzimu.

Podtrhnut byl název „Křesadlo“. O hodině ve třídě nám všem pan učitel sdělil, že 14. 10. navštívíme Krakonošovo divadlo právě po onu dobu, co se bude hrát „podtržené“ Křesadlo.

A to už je úterý 14. 10. před jedenáctou. Všichni správně oblečení, upravení, ale také v napětí, jak se vše bude vyvíjet dál. Uplakané počasí nám pomohlo k rychlému přesunu ze školy do divadla.

Vítá nás kašpárek v podání Daniely Hejralové. Přišel se sdělením, že se hraje Křesadlo a že to hraje soubor z Němčic nad Hanou. A se zlatým zvonečkem se rozhrnuje i opona.

Začíná pohádka H. CH. Andersena o princezně, zapomenutém vojákovi a o králi, chůvě, zachovalé čarodějnici a generálovi.

A teď příběh sám: král se nepohodl s čarodějnici a ona mu předpovědla, že si jeho královská dcera vezme obyčejného vojáka. Aby se předpověď nevyplnila, nechal král povýšit všechny vojáky na generály. Ale že byla válka o princeznin míček, na jednoho zapomněli. S ním čarodějka najde poklad a v něm staré křesadlo. Ona ví, že je kouzelné, ale než o něj začne voják prosit, on to zjistí a nedá jí ho. Pomocí křesadla vidí poprvé princeznu a na první pohled se do ní zamiluje. Toto okouzlení bylo vzájemné a nakonec se i přes králův protest věštba vyplní.

Po asi hodinovém představení a dlouhém potlesku jsem z divadla odcházela s úsměvem ve tváři a příjemným pocitem na duši. Jsem si jistá, že jsem tyto pocity zdaleka nesdílela sama.

Denisa Karpíšková
9. třída

ISS

Dva pokusy o interview

Dne 14. 10. 1997 jsme se zúčastnily divadelního představení souboru DK Krupka, které se konalo v rámci Krako-

nošova divadelního podzimu. Jednalo se o dvě Čechovovy povídky Medvěd a Námluvy. Po představení jsme si povídaly s členkou souboru Irenou Olšákovou, která nám prozradila, že studovala konzervatoř, na kterou se dostala především pro své nadšení a elán. Rekla nám, že se v souboru znají a jsou spolu už čtyřicet let, ale po revoluci svou činnost přerušili, protože se někteří z nich chtěli věnovat soukromému podnikání. Teprve nyní po sedmi letech se opět dali dohromady. A protože jich z 30 zbylo jen 6, měli tudíž i omezené možnosti, přesto nacvičili toto své 1. představení, které jsme měli možnost zhlédnout právě zde.

Představení bylo vydařené, mělo velký úspěch. Herci se samozřejmě radovali nejvíce, a tak když jsme přišly do zákulisí, dostaly jsme dvě rozinky a „vrhly“ jsme se na rozhovor.

1/ Proč jste se rozhodli vystoupit na vysokém divadelním podzimu? Slyšely jste už od jiných více názorů, ať už sympatií k tradicím nebo zvědavost.

- My jsme tu totiž už jednou byli, a to s hrou Přelet přes kukaččí hnízdo. Tyto přehlídky máme rádi, ale zároveň zde máme ohromnou trénu, protože je tady spousta přátel, kteří tomu rozumějí. S takovými přehlídkami velice sympatizujeme, ale bohužel musíme konstatovat, že tradice a úroveň upadla. Lidé nahrazují divadlo TV a rádiem, což je škoda. Ono se těžko hraje před poloprázdným divadlem.

2/ Rozhodli jste se nacvičit hry Medvěd a Námluvy, jak takovou hru nacvičujete a kde berete inspiraci?

- Dříve jsme jezdili na divadelní inspirace a přehlídky, ale dnes bohužel už ne, protože máme moc práce. Jinak poté, co si vybereme hru a rozdělíme si role, začneme se scházet na čtené zkoušky a teprve potom jdeme na jeviště.

3/ Často se říká, že herce jejich role (postava) ovlivňuje v civilním životě. Pociťujete vy něco takového?

- Samozřejmě, že do jisté míry se herce s postavou ztotožnit musí. Musí se do role vžít, musí ji prociťovat, aby ji mohl vůbec zahrát. Aby mohl podat dobrý výkon. Podle mně do civilního života divadelní role nezasahuje. Určitě ne... (ďábelský smích)

4/ Jak se staví Vaše rodiny k Vašemu koníku?

- No, zprvu se často objevovala žárlivost, ale když jsme své protějšky začali brát na zkoušky, tak se všechno urovnalo a bylo dobře. Jinak se k divadlu staví kladně. To je důležité.

5/ Když jste u té rodiny, jestliže máte děti, trváte na tom, aby sly v vašich stopách? Myslíte tím divadlo.

- Ne. Děti nemůžete nutit za žádnou cenu násilím k divadlu, ale samozřejmě, jestliže v budoucnu projeví o divadlo zájem, tak proč ne. Ale ten zájem musí být silný.

6/ Myslíte si tedy, že hercem se člověk rodí nebo učí?

- Já osobně si myslím, že hercem se člověk rodí. Musí mít v sobě takový šmrnc a nadšení. To se rozhodně pozná.

7/ A co tedy teď plánujete do budoucna?

- Chtěli bychom rozhodně pokračovat a moc se na to už těšíme.

Do budoucna jsme popřály paní Olšákové a celému souboru mnoho štěstí a mnoho úspěchů jak v divadle, tak v osobním životě a doufáme, že napřesrok se tady na Krakonošově divadelním podzimu opět setkáme.

Režie: Jana Urbanová

Rozmlouvaly - P. Vrabcová
L. Balatková
IV. RŠ

Malé interview

Požádala jsem o malé interview mladého, nadějného, ale dosud neznámého sportovce - Josefa Paseku. Josef se narodil 16. 08. 1979.

Pepo, nejprve by mě zajímalo, od kolika let skáčeš a co nebo kdo tě k tomu sportu přiměl?

P: Skáču již od svých 8 let. Nikdo mě do sportu nenutil, šel jsem do toho sám, neboť se mi tento sport velice líbí.

Vím, že jsi sdruženář. Řekni mi, co to obnáší na rozdíl od klasického skákání na lyžích a jak dlouho jsi sdruženářem?

P: Od klasického skákání se sdruženář liší v tom, že nejen skáče, ale i běhá na lyžích. Sdruženářem jsem již od začátku a jsem jím proto, že umím dobře dýchat a to je pro tento sport nejdůležitější.

Když si představím výšku nájezdu na jakémkoliv můstku, tak je to opravdu vysoko, nebojíš se?

P: Nebojím, kdybych se bál, tak bych se nikdy neodvážil skočit. A kdo se bojí a chce skákat, tak musí svůj strach překonat, jinak tam nemá co dělat.

Jistě se znáš s mnoha slavnými skokany, máš někoho jako svůj vzor a z jakého důvodu?

P: Mám, jmenuje se Janne Ahonen a je z Finska. A vybral jsem si ho, protože se nikdy neusmívá, za to já stále.

Tento rok končíš studium na Sportovním gymnáziu v Jilemnici, plánuješ něco do budoucna?

P: Jistě, plánuji. Hned po škole jdu na vojnu, do DUKLY v Liberci, abych mohl i nadále sportovat.

Můžeš mi prozradit, jakého ocenění jsi již dosáhl a jakého chceš dosáhnout?

P: Mohu se pochlubit, že jsem v reprezentačním družstvu juniorů a přál bych si sáhnout až na mistra světa roku 2002.

Také by mě zajímalo, kolikrát týdně trénuješ a jak takový trénink probíhá?

P: Já osobně trénuji 6x týdně. Snažím se podávat výkony i o trénincích, a proto trénuji naplno. V létě, když není sníh, jezdím trénovat na umělou hmotu a nebo na ledovec. Samozřejmě musím chodit i běhat.

Kdybys tento sport měl doporučit i jiným chlapcům, co by pro to měli udělat?

P: Já bych jim poradil, ať to nedělají, i když je to zajímavý a atraktivní sport. Nezbyvá na nic čas a hlavně je to velice náročný sport. Není to jen tak. Je zde potřeba velké zodpovědnosti. Ten, kdo si vybere tento sport, musí mít silnou vůli a v mnoha věcech si dokázat říci „NE“.

Je nějaký důvod, proč neskákají dívky?

P: Samozřejmě, my kluci bychom se nemohli soustředit ani na trénink, ani na závody.

Děkuji ti za rozhovor. Chtěla bych ti popřát mnoho úspěchů v budoucnu. Věřím, že se ti podaří splnit všechno, čeho chceš dosáhnout.

Mnoho úspěchů a žádné pády.

Martina Křížová, III. RŠ

Z KULTURY

DIVADELNÍ KUKÁTKO

11. října přivítal Krakonoš z balkónu divadla první účastníky div. podzimu. A dal si záležet, aby ukázal svou sílu - sních fičel, mraky se honily po obloze, ale 1. vítání se vydařilo. A slova pána hor se nesla chladným vzduchem. (Krakonoši je propůjčil Ivan Hanuš):

Krakonoš 1997

*Když už podzim kráčí
do mých rodných hor,
a já právo měl bych
vlézt si do bačkor,
tu nastává už dlouho ve Vysokém
velká mela.*

*A moje Kačenka mě doma neudrží,
i kdyby snad chtěla.*

*Letos po dvacáté sedmé
všechny vítám Vás
v divadle,
kde prošel už kus historie.*

*Přátelům a ochotníkům milým přeji:
Zlomte vaz!*

*To přání pro herce prý vskutku
nejlepší je.*

*Za Vaši práci, hosté naši milí,
Vám patří od nás všech
jen uznání a dík.*

*Co znamená stát ve Vysokém
dnes a v tuto chvíli,
to poznat může zas jen
roduvěrný ochotník.*

*Však dlouhé proslovy
já věřte nikdy neměl rád,
to lepší Trautenberka zpucuju.
A než před Vámi tu na balkóně stát,
to raději na závěr Vám vinšuju:*

*Diváci Vaši ať Vám
hodně dlouho tleskají
a páni porotci moc připomínek
nemají.*

*Ať zdaří se Vám představení
u nás na jevišti
a všichni zdraví sejdeme se
na rok příští!*

A teď pěkně po pořádku:

Pravidelně začátkem října i výlohy Jednoty ve Vysokém n. J. zvou, ba přímo lákají lidi na jednotlivá představení Krakonošova divadelního podzimu, národní přehlídky venkovských divadelních souborů. Ta letošní, osmadvacátá, se konala od 11. do 18. října. Dny, týdny, měsíce připrav ze strany jednotlivých aktérů přinesly své ovoce. A jaké to bylo?

Ani tentokrát se přehlídka neobešla bez Krakonoše /velmi skoupého na pěkné počasí/, Vrabčáků, ozdobných vlaječek, předávání klíče od Vysokého, více či méně rozverného vítání jednotlivých souborů, a také loučení a trojitěho objížďení kostela, nahrazujícího házení mincí do fontány... Denně se hodnotila představení,

konal se kurz praktické režie a škola režisérů Svazu českých divadelních ochotníků /SDČO/, nechybělo ani závěrečné hodnocení a Sejkorák.

Přehlídku otevřel její první host, divadelní soubor /DS/ z Jilemnice „Komedýj o Františce, dceři krále anglického, a o Honzíčkovi, synu kupce londýnského“, lidovou hrou ze Tříče.

I když se jedná o dramatický žánr dnešním divákům spíše neznámý, v současnosti není totiž příliš živý, představení patřilo k těm, která stála za zhlédnutí, mj. i pro herecké výkony např. Blázna a Honzíčka.

Kvůli onemocnění hlavního představitelky vystoupil namísto DS Žlutíčan ze Žlutic DS Štace z Kaznějova. Přivezl s sebou dramatisaci prózy Miroslava Skály „Svatební cesta do Jiljí“. Přenesení Skálova textu na divadelní prkna se nepovedlo úplně, představení nemělo tu správnou hloubku, „hustotu“, místy bylo rozvláčené.

Známa kniha Betty MCDonaldové „Vejsce a já“ se stala předlohou pro inscenaci „Kdo je tady slepice?“ v podání ochotníků z Polné.

V dobrém slova smyslu lehké, vtipné a svěží představení v podstatě bez hluchých míst, výborné herecké výkony, originální kulisy a kostýmy ocenila nejenom většina diváků, ale i odborná porota nominací do programu Jiráskova Hronova 1998, celostátní mezikruhové přehlídky amatérského divadla.

„Námluvy s Medvědem“, dvě úsměvné jednoaktovky - hříčky o lásce Antona Pavloviče Čechova předvedl ve Vysokém DS DK z Krupky. Představení dopadlo dobře i přes obavy z šestileté pauzy, kdy soubor nehrál. I když „Námluvy“ a „Medvěd“ jsou hry z jiného soudku, hodnotit se dají

stejnými slovy jako „Slepice“. Porota inscenaci doporučila také na Jiráskův Hronov.

Zaopatřit rodinu není problémem jenom v Čechách. Diváci se mohli inspirovat /spíše situační než inzerovanou konverzační/ italskou komedií ze současnosti „Kaviár nebo čočka“ Giulia Scarnicciho a Renza Tarabusiho, kterou nabídli ochotníci z Horšovského Týna. Porota sice udělila uznání třem představitelům rolí, herecké výkony však nebyly vyrovnané v průběhu celého představení. Diváci se snad bavili, ale komedie k popukání to nebyla.

Bránice diváků byly spíše ohroženy při čtvrtčním pozdněvečerním a dvou pátečních představeních Ořechevského divadla z Ořehova z Brna. Dodám, že beznadějně vyprodaných, protože nejenom stálí návštěvníci přehlídek už vědí, co jsou tito „Ořehováci“ zač, co se dá od nich čekat. „Mamzell Nitouch-ky aneb Láska kvete v každém věku“, Vlastimilem Peškou přepracovaná opereta dvojice Hervé-Milhac, nezklamaly, tleskalo se a přidávalo. . .

Úspěch myslím sklidili i „Naši furianti“ Ladislava Stroupežnického, přesněji řečeno DS České besedy z Chorvatského Daruvaru. A protože to jsou krajané, tlumočníka nebylo zapotřebí. Daruvarští předvedli klasiku, žádné experimentování. Nejvíce jsem na nich obdivovala chuť, s jakou hráli. Snad i kdyby byl prázdný sál, což však zdaleka nebylo, hráli a zpívali by si sami pro sebe, s úsměvem na tváři. Vyzařovalo z nich zkrátka to pravé ochotnické nadšení, bez kterého se nedá hrát.

Zklamáním, alespoň pro mne, byla dvě představení určená dětem - „Křesadlo“ H.

CH. Andersena v podání německého souboru, hosta přehlídky, a „Zlatá Královna“ Magdy Mikešové, uvedná DS J. K. Tyl z Josefova Dolu. Představení působila rozpačitě, neměla jiskru, chyběl jim život, herci na jevišti často jen pobývali, mnohé výkony byly nevýrazné, stejně jako kostýmy a scéna... Uvědomuji si, kolik času a energie museli všichni do příprav vložit, a tím víc je mi to líto.

V loutkovém představení vysokého DS Krakonoš „Začarovaný les“, součástí doprovodného programu, se naopak pořádně něco dělo - svítilo to tam a světélkovalo, rachotilo, houkalo a bublalo, létalo a padalo, bylo jasné, kdo je kdo a o co mu jde, a když kostlivci spadla hlava do saponátu /promiňte, bublajícího kotle/ popatnácté, děti se smály stejně jako poprvé.

Dalšími doprovodnými akcemi byly výstava SČDO ve vlastivědném muzeu a koncert Ponikelského pěveckého sboru Satori v kostele sv. Kateřiny.

Takto jsem přehlídku viděla já a je mi jasné, že s tímto hodnocením nebudou všichni souhlasit. Některým divákům se líbily možná právě ty hry, ke kterým jsem měla výhrady, ale to je v pořádku. Důležité je, že si každý našel na přehlídce to své, pěkné.

Budu držet palce Krakonoši a Kaence, aby se jim opět podařilo sehnat dostatek finančních prostředků, všem lidem, kteří organizačně zajišťovali letošní ročník, aby byli pořád plni chuti a energie, abychom my, kteří už jenom ližeme smetanu a baštíme třešničky z dortu, až se rok s rokem sejde, mohli prožít týden od 10. do 17. října v náručí Kultury mezi příjemnými lidmi.

Alice Sládková

Milí přátelé čtenáři,

tak mi je opět o rok víc. Celkem dvacet osm. Již po dvacáté sedmé jsem své narozeniny slavila ve Vysokém a je třeba ocenit, že příprava na ně pro mnohé znamená celý rok a pro ostatní minimálně měsíc intenzivního shonu. Píáte se, kdo jsem, že jsem tak důležitá? Odpověď je jednoduchá - divadelní přehlídka, která přizvisko národní, pomalu, ale jistě, mění na mezinárodní.

Jsem rozverná dáma a jen tak s něčím se nespokojím, proto musí vše jít jako po másle. Vysoučti to zvládají s přehledem. Za těch dvacet sedm let si zvykli na bezesné noci a kolotoč. Po týdnu, který mi věnuji, jsou unavení, většinou nevyspali, nastydli, ale spokojeni. Je to svátek i pro ně. Setkávají se se svými přáteli a neváhají svůj veškerý čas věnovat divadlu. Je obdivuhodné, co vše zvládnou.

Letos jsem jim připravila jedinou pernou chvilku. Předně hned první den jsem přichystala pouze jedno představení Jilemnice - musela se hrát dvě, druhý den jsem počítala se souborem ze Zlútic, ale přepočítala jsem se, a tak se honem honem telefonovalo několika souborům a až Kaznějovští řekli „Ano“ a patří jim za to dík.

V pondělí jsem se rozhodla zpívat a zpívat a zpívat. Přijeli totiž Němčice nad Hanou s celou cimbalovkou a mnozí Vysoučti vůbec nešli spát. Ani ve dvě, ani v šest, možná až v osm hodin ráno. Byli tu sice jen dva dny, ale byl to trošku průvan, během něhož někteří ochraptěli, někteří museli chtít nechtě podlehnout kouzlu moravských písniček a nic nestihali a hosteska nejenže ochraptěla a nestihala, ale navíc neustále upadala do rozpaků. Ty ale zcela přirozeně zanikly s příchodem dětí na úterní pohádku - Křesadlo. Odpoledne téhož dne jsem prožila svátečně na koncertě Ponikelského pěveckého sboru

Satori v kostele svaté Kateřiny a pak jsem už utíkala na Námělu s medvědem DS Krupka.

Ve středu jsem váhala, zda je lepší Kaviár nebo čočka, ale v podání šéfkuchařů z Horšovského Týna bylo dobré obojí.

Čtvrtek patřil pohádkám. Dopoledne mě dvakrát navštívila Zlatá královna z Josefova Dolu a odpoledne jsme se společně s Kašpárkem a dalšími loutkami báli v Začarovaném lese. Pozvala jsem je poprvé a doufám, že ne naposledy.

Mám ráda smích a letos jsem si ho užila dost. Diváci nejvíce bouřili v pondělí při divadelní otázce „Kdo je tady slepice?“ a co se dělo na Ořechevských Nitouche-kách, to se snad nedá ani popsat. Tři vyprodaná představení prostě nestačila a Ořechov hrál jako o život.

Jsem ráda, že se okruh mých přátel rozšířil až za hranice. Zjistila jsem, že nejen ve Francii, ale také v Chorvatsku se hraje divadlo a v Daruvaru navíc česky a hezky.

Mám potřebu, a je to také slušnost, poděkovat všem lidíčkám, kteří se na oslavě mých dvacátých osmých narozenin podíleli a přispěli, protože jen za tmy září hvězdy a nebyť techniky, která zvládne nezvládnutelné, nebyť kuchařky, nebyť diváků, sponzorů, všech nadšených divadelníků a v neposlední řadě nebyť města Vysokého - žádné narozeniny bych neslavila. Na takové lidi se nezapomíná, i když přijmou angažmá u nejvyššího souboru.

Jak jsem řekla na začátku, jsem rozená dáma, mám ráda sladké a smích a jak Vysoké znám a jak znám diváky, již dnes se začíná chystat oslava mých dalších, tentokrát již devěťadvacátých narozenin.

Na rok máte na klid nárok zas až do října!

Vaše Přehlídka

Dvoji nadílka sněhu nás upozornila, že je pomalu advent, a s ním oblíbený svátek sv. Mikuláše a čas Vánoc.

Milí přátelé,

aniž si to uvědomujeme, opět přichází zima a s ní i vánoční čas. Všude budou spousta sněhu, který jiskří stříbrně modrými barvami a spolu se sluncem vytváří překrásný pohled na zasneženou krajinu. Většina z nás v tomto čase alespoň krátce zapomene na své starosti a trápení, kterého není ušetřen žádný člověk. Každý z nás žije v očekávání, že se všichni sejdeme u štedrovečerní večeře a zářícího vánočního stromčku, pod kterým nás čekají překvapení v podobě dárků od našich nejdražších. V tento překrásný vánoční čas si každý z nás uvědomí, že chce dál žít pro někoho drahého, pro toho koho miluje, že život je nádherný a cenu má každý den a žádný ze nesmí být v našem životě zbytečně ztracen. Z těchto a mnoha jiných důvodů považujeme svátky vánoční za nejkrásnější svátky v roce. Každý z nás v tomto období cítí tu zvláštní atmo-

sféru, kdy všichni lidé jsou si najednou blíží a v koutku duše si přejeme, aby tak bylo po celý rok.

Dovolte, abych Vám popřál k svátkům vánočním a k novému roku mnoho štěstí - neboť je v něm síla, naděje - neboť v ní je víra, lásku - neboť bez ní je člověk sám. Ale ze všeho nejvíce přeji Vám zdraví - neboť bez něj není ani naděje, ani štěstí, ani láska.

Jindřich Matura,
starosta města

„Na kopečku hnízdo stojí, rozpjat křídélka se bojí“

Tak začínala jedna „vysočákovina“ a pokračuje: „Vysoké, ty díro drahá, mohls být větší než je Praha, pokroku otevři bránu, pak i Londýnu dáš ránu“.

Vysočákovina, to bylo vyvrcholení programu každoroční sokolské Mikulášské zábavy a autoři si v ní brali na mušku vysoké občany a všechno, co se ve městě během roku sběhlo. A nikdo se na ně nezlobil. Ale pokud by se vysočákovina někdy nevydařila, nebo vůbec nebyla, to se potom na hlavy pořadatelů snesla velká nespokojenost.

Kdyby dnes někdo dokázal tyhle vysočákoviny sestavit v jeden celek, byla by z toho kronika plná humoru o životě ve Vysokém v meziválečném období.

Mikulášská měla ale ještě jednu zvláštnost - jeviště. Stálo přes celé prů-

čelí sálu, prostorné, bytelné, s portálem, rampou, oponou a osvětlením, v ničem si nezádalo se stálým jevištěm.

To v týdnu před Mikulášskou přišel pan Patočka, truhlář, a s mým tatínkem začali snášet z půdy prkna, trámky, podpěry, svorníky, šroubky a další součásti, bylo toho v sále plno, a z té směsice jeviště postavili. Věděli přesně, kam co patří, všechno měli důmyslně označené, nic se nesmělo ošidit, vždyť se na něm cvičilo i na nářadí, takže muselo být bezpečné. Jeviště stálo pak ještě na sokolskou besídku, někdy až přes Silvestr. Naposledy bylo postaveno v roce 1938, pak přišla okupace, sokolu byla zastavena činnost. A po válce už nikdo tenhle důkaz řemeslného důvtipu a dovednosti nepostavil.

A. Čeřovská

*Rybniček za vsí ledem zkrutne,
s nebe se schvěje něžný prach.
Je konec chmur, jako když utne,
a rozsvítí se v chalupách.*

*Hned Ondra snese sánky s půdy,
mamka Verunku zabalí,
kluk v beranici, nos má rudý,
dcerka se choulí do šály.*

*A žádný král na zlatém voze
a na hedvábných polštářích
nejel kdy lépe po úvoze,
když do tváří zařící sníl.*

Vánoční světýlka dětství

Bývaly dříve vánoce skromnější, ale víc vánoční poezie a lásky v nich určitě bylo.

V naší rodině ten pravý Štedrý večer začínal ve chvíli, kdy se za dvěma ozvaly koledy. To přicházeli babička s dědou. A aby mohli rodiče přenést ozdobený stromček a připravit dárky a nám aby ta chvíle čekání rychleji uběhla, šla babička s námi dětmi do malého sálu. Stáli jsme tam u širokého okna a dívali se ke staroveské silnici a dál do zasneženého kraje a hledali pohybující se světýlka. Jedno z nich je jisto jistě Ježíšek. A chodili jsme tam i potom, když už jsme na Ježíška nevěřili, jen pro tu krásnou vánoční chvíli a světýlka ve tmě.

Babička zemřela v předvánočním čase. Do Evropy už vstoupila válka a s ní přísné zatemnění všeho, co svítilo.

Na Štedrý večer jsme naposledy stáli s bratrem, sami dva, u našeho okna a tolik si přáli slyšet babiččiny koledy. Dívali jsme se do té zatemněné noci a marně hledali naše malá vánoční světýlka dětství.

PS: To vánoční povídání je čistě osobní, ale ten zvyk se přenesl i na naše děti a potom na vnoučata, a i dnes: když už jsou dospělí, stejně vždycky, když přijedem po večeři k nim, říkají, babi, pojď se podívat na světýlka.

Anina Čeřovská-Bartoničková

Good King Wenceslas a Návarov

Co, či spíše kdo spojuje známou anglickou koledu „Dobrý král Václav“ a nedaleký Návarov?

Jde o výjimečně vzdělaného muže z počátků českého národního obrození o Václava /Aloise/ Svobodu (1791-1849), který se narodil v Navarově u Železného Brodu /odtud se psával Navarovský/. Spisovatel Eduard Bass ve svém „Čtení o roce osmačtyřicátém“ o Svobodově vztahu k oné anglické koledě píše: „Kdyby se mělo vypočítat všechno, co napsal, zpracoval a rozpracoval za 58 let svého života, než v lednu 1849 podlehl mrtvici, vydalo by to se všemi tituly ve třech jazycích několik stránek..., a všechno, všecicko je to pohřbeno a zapomenuto. Všechno zasuto, jen jedna jediná básnička slavně žije a nikdo neví, že je Svoboda. To otiskl nejdříve německy legendu Sv. Václava a Podiven, kterou kdosi přeložil do angličtiny a tento anglický překlad je ta slavná vánoční koleda britských dětí o dobrém českém králi Václavovi, o které v Anglii bájí, že je to starý český hymnus, a o níž se u nás rok co rok před vánoční píše, že je to středověká anglická balada. Ve skutečnosti ji napsal náš Svoboda-Navarovský.

V cyrilometodějském kalendáři na rok 1994 uveřejnila svůj překlad oné koledy Iva Albrechtová:

„Na svatého Štěpána
král Václav vyhlíží,
vůkol závěj hluboká,
kdo se po ní blíží?
Jasně svítí měsíček,
ač byl mráz ukrutný,
takže vidět chudáse
sbírat otop nutný.

„Přistup, páže,“ velí pán,
jenž se z okna dívá,
„rci, kdo je ten venkovan,
kde a jak přebývá?“
„Pár mil odsud, pod horou,
tam, kde hvízdá je temný,
kde je svatě Anežce
pramen zasvěcený.“

„Vezmi křtu, vína mých,
borovici smolnou,
dámě mu to na prospěch
pěčí obapolnou.“
Divým nářkem vichřice
kráčí panoš s králem
bok po boku pořád dál
v mrazu neustálém.

„Pane, tmí se, umdlévám,
krutý vítr sílí,
nevím, jak dál jít mám,
padnu každou chvíli.“
„Směle stoupej, chlapče můj,
kde má šlépěj svítí,
shleďš, že zlá vichřice
krev už nemrazí ti.“

Vřelým teplem sálal sních,
kterým světec prošel,
tak ve stopách mistrových
panoš k cíli došel.
Proto vězte, křesťané,
velkomožní páni,
kdo se chudých zastane,
sklidí požehnutí.“

Dne 18. XII. 1938, krátce před svou smrtí, napsal Karel Čapek: „Mám před sebou knížku, jmenuje se Good King Wenceslas, vyšla loni v Chicagu a obsahuje vánoční hru, kterou napsal pan Cloyd Head pro jednu školu na Floridě. Teď o vánocích se po celém anglosaském světě bude zpívat koleda o dobrém králi Václavu. Tak vidíte, je to jako z udělení - nebo je to znamení, jaká sbírá člověk v dobách neutěšených: že i ta naše slavná tradice je vlastně světová a spojuje nás se světem západním. Co dělat: i když nechceme, půjdeme s jinými lidmi a národy po hřejivých stopách, jež zanechal ve sněhu dobrý kníže Václav.“

Sestavil M. L. Jakl (kráceno)

Rolníčky slyším, slyším hlasy,
myslím si: Kdo to přijel asi?
Dlouho už neviděl jsem sáně,
a proto toužím dychtivě
podívat se zas jednou na ně,
pohládit koně po hřívě.
Však venku nikdo. Jenom vrána
do pola sněhem zasypaná.

A slyším hudbu. Nechám všeho,
jdu přivítatí neznámého.
Kdo je to? Slyším, někdo troubí,
houle se ozvou, k tomu vráz
i basa, která zpívá zhloubi.
Nic, jenom tma a ticho v domě
opírají se silou o mě.

Verše z knihy J. Seiferta -
Šel malíř chudě do světa

Novinky v Městské knihovně

Detektivky

R. Stout: Gambit
P. Cav: Vraždicí mamba
M. Higgins-Clark:
Má rád hudbu, rád tančí
P. Quentin: Záhada pro černou vdovu
R. La Plante: Tři případy a J. Tanaka
J. Francome-J. MacGregor: Vysoký kurs

Pro ženy

V. Pittnerová: Z květů i trní života
Mlynářova schovanka
V. Javořícká: Brázdami života
Modré zvonky, Vesnice u lesa
R. Pilcher: Hledači muší
D. Steel: Zášť
J. Garwood: Kořist (histoic.)
D. Chamberlain: Strážkyně majáku
E. Segal: Osudová láska

Dobrodružné

M. Canter: Ember posel věků (sci-fi)
W. Smith: Nenasytný jako moře
Píseň slonů
F. Mowat: Vlci

Napínavé

R. Cook: Chromozom 6
P. Hoeg: Cit slečny Smilly pro sních
J. Stránský: Zdivočelá země. Aukce

Společenské

M. Kundera: Valčík na rozloučenou
T. Robbins: Další dálniční atrakce
Z. Frýbortová:
Noc jako stvořená pro nevěru

Humor

J. Lennon: Písání
T. Kejvalová: Šílené broskve a jiné zážitky
Sešlost Ludka Nekudy

Vzpomínky

J. Sovák - Už mám vidivno
H. Primusová - M. Pekárková:
Olga (Havlová)
J. Hanzelka- M. Zikmund:
Život snů a skutečnosti
Štěpánka Haničincová
H. Sobková: Kateřina Zaháňská
H. Thomas: Dvojnici
(Pravda o tělech v berlínském bunkru)
S. Brázda: Tak to nebylo! (Psychotronic
odhaluje tajemství úmrtí slavných)

Různé

J. Presl: Drogová závislost
E. Kohák: Post scriptum: Psové (eseje)
Čchi An-Kuei: Tajemství lidské tváře
L. Kořínková: Dieta - 199 Vašich otázek
a mých odpovědí
R. Singh:
Vnitřní a vnější mír cestou meditace

Hudební zážitek

Byla sobota 25. října a do Vrchlabí přijel autobus z francouzského Trouville sur Mer. Byli to většinou hudebníci, ale byly mezi nimi i hudebnice. Šestice muzikantů byla posléze ubytována také ve Vysokém. Prohlédli si divadlo, muzeum a Kramářovu vilu. Pro všechny pak byl připraven výlet do Prahy, do sklárny v Harrachově a do Krakonoš, ale jinak byl jejich program rozdělen mezi zkoušky a čtyři koncerty.

První se uskutečnil v pondělí na Střelnici ve Vrchlabí, druhý hned v úterý, také ve Vrchlabí, ale tentokrát na náměstí. Ve čtvrtek v 17,30 pak hráli nejprve v Umělecké škole v Jablonci nad Jizerou a o dvě hodiny později jsme měli tu možnost slyšet a vidět je u nás, ve Vysokém, v Krakonoši.

První polovina programu patřila šesti klarinetistům a flétnistům a upraveným skladbám známých autorů - Vivaldiho, Mozarta a dalších - až po Beatles. Ve druhé polovině pak jeviště zaplnilo osmnáct jazzmanů, včetně bubeníka, píamisty, saxofonistů, ale také jednoho kontrabasisty, který jediný byl Čech a splnil se mu tak jeden z životních snů. Všichni pod vedením Richarda Loukia.

Ti, kteří ve čtvrtek neváhali a do divadla Krakonoš přišli, určitě neměli čeho litovat. S politováním však musím konstatovat, že jich nebylo mnoho a kdo ví, kdy se nám opět naslyte taková příležitost, slyšet jazz za „hubičku“. (V Hradci Králové, při jazzovém festivalu, se hodnota vstupenky pohybovala kolem 500,- Kč.)

Daniela Hejralová

Z dopisů našich čtenářů

Milá paní redaktorko,

čtu nyní poslední číslo Větrníku. U Vás máte teď divadelní přehledku, to je radost pro mnoho lidí ve Vysokém i pro všechny zúčastněné. Mnoho těch herců již osobně neznám, ale ty, které znám, v duchu vidím, hlavně z rodiny Hejralů. Těším se vždy na Dny svatého Jarmarku. Já a my z těch časů, jak jsme se těšili, jak jsme jarmark očekávali, aniž jsme si uvědomili, co to bylo za strašné trápení a starost před a po jarmarku, jak jsem četla. Ale přesto si myslím, že se vždycky pořadatelé i jarmarečníci těšili na další jarmark, že přeci měli nějaký zisk, nejenom práci. Dnes již mladí nic takového nepamatují. Já jsem ale leccos viděla a slyšela od milé paní Jandové ve vysokém muzeu.

A tak prosím o prominutí, když nejsem celkem zajedno, že je dnes dostat všechno ve velkých obchodních domech. Je tam všelico a strašně mnoho, ale když něco opravdu vhodného hledáte, nenajdete. Všechno umělé, móda jako pro lidi, kteří žili na jiné planetě.

Oj, já jsem asi zastaralá, ale trocha pravdy mám, to si nedám vzít. Takové dobré a pěkné bačkory, které myslím dělali u Hásků, praktické kuchyňské nářadí, atd.

Omlouvám se, že Vám to píši, myslela jsem, že mě ten dopis uklidní, ale asi jsem se mylila. Ted čtu v těch charakteristických jménech Vysocka, že se vyskytují až také v Praze. A to mě těší čist, protože jsou mi známa. Až dočtu, půjdu na malou procházku, dokud je hezké a slunečné počasí, je ještě trochu radost. Ale když bude tma a šedý svět a zima?

Přeji Vám všeho dobrého, aby Vám Vaše práce vždy působila radost.

Vaše Loni Schweidlerová

Z HISTORIE dávné i nedávné

Kronika Sklenařická část 12

Hospodářské usedlosti pokračování - výběr

Č. 5 na Zitově dříve Pavlíčků, nyní u „houslařů“ zvané. Zde žil Josef Metelka, známý houslař, pokračovatel Věnceslava a Špidlenů. Dům vyhořel r. 1892.

Č. 6 u Záměru na „vojenské louce“. Potůček vedle tekoucí byl dříve popisován co Záměruv potok.

Na „vojenské louce“ č. 7-9, i 10- dřívě pastouška a první škola v obci. Č. 11 rodný dům Věnceslava Metelky, 12,13- kdysi dočasná škola - podle dřívějšího majitele Kašpara Mňuka se blízka studánka nazývala „Kašparka“ - vyvěrala z ní výborná voda, na kterou mělo právo č. 11 a celý kopec v 30. letech vedl nákladný spor se Slavíkem - Jírů č. 42 - ten spor prohrál.

Č. 14 na Kašfákově gruntě také „na kopci“ - č. 14 sem bylo přeneseno, 15 na Mikulově - i 16 - „u sladkých“ (majitel svého času prodával cukroví).

Č. 17 u Patočků zvané u Došků.

V č. 19 na Dumkově - v říjnu 1952 byl majitelem Pavel Kašfák nar. r. 1898, faktor, odsouzen senátem státního soudu z Prahy v Jilemnici na doživotní vězení v Leopoldově za protistátní činnost (přechovávání zbraní, převod přes hranice, předávání zpráv do zahraničí, finanční podpora J. Zemana ze Stanového). Jeho majetek byl zabaven a propadl státu. Syn, člen SNB, byl později také odsouzen k těžkému žaláři.

Č. 20, 21 na Dumkově, 22 na „návesku“.

Č. 23 z pol. 14. stol. - obydlí sklářů u Němců, u Zemanů, u Dumků... Nápis na lomenici: „Tomu kdo se boha bude báti a církev svatou spravovati, tomu pán Bůh zdraví a štěstí v tomto domě dá. Léta Páně 1824.“

Č. 24 na Dumkově, 25 u Meteláků od r. 1880 kapličkovské - také vystavěn M. Quessarem jako obydlí sklářů. V rodě jsou staré právní listiny a knihy.

Č. 26 u Kočanů - skladiště sklářských výrobků z pol. 14. stol. - památná lípa s pověstí o novorozeňatech, obdoba Mandovy lípy.

Č. 27 u Tomášů - hutní statek M. Quasara - jeho erb: 2 stojící hadi, šiška z jehličnatého stromu - v uchodu kovově provedeno - cizí původ znaku - erb praví, že v lese (šiška) lest (hadi) útočila na nositele erbu. Po Tomášově rodu zde hospodařili Valhovi, pak Holí, Patočkovi - ti vymřeli po meči za okupace.

Č. 38-40, 37 na Koberově gruntě u Havelků - sem se váže pověst o Havlasu Pavlatovi.

Č. 41-43 na Práškově gruntě, 44 a 45 na Kašfákově gruntě.

Č. 46 v „dolánkách“ - písmák a poslední rychtář Schováněk dům přestavěl - uměl německy „jako když bičem mrská“ - četl německý text a hned jej česky povídal.

Č. 40 Mandovo, 50 v „dolánkách“ - pravý typ staré horské chaloupky.

Č. 51 u granátníků též u chumeláčů (zavousatělý obličej).

Č. 52, 53 na Sochorově vršku.

Roku 1770 byly ve vsi 53 domy.

Iva Řehořová

O čem vypovídají pověsti z Vysocka

část 6 - závěrečná

DVORY

Tuto pověst zapsal Jar. Večerník ze Staré Vsi a znali ji Josef Čermák č. 93, zemř. r. 1940, a jeho žena Karolína a slyšeli ji také od Frant. Šaldy č. 13, zemř. r. 1901 ve stáří 70 let /jeho předci přišli do St. Vsi ze Sytové/.

Dříve nebyla panství tak velká, jak se později ustálila, a byly případy, že třeba jedná ves měla sama svého pána ve dvoře v ní nebo že měli jednu ves dva páni nebo že byl ve vsi dvůr, jemuž ves nepatřila, ale sám nepatřil také k ostatnímu panství, ale to všechno časem mocní potlačili a k svému přivtělili, protože takový menší jím nevydržel, co mu všechno dělali a na soudy s nimi neměl, třebaže byl také šlechtic, a tak se raději dal jím pod ochranu, aby měl pokoj, tak byly dvory: Blansko u Sklenařic, kde se poslední majitel jmenoval Jare /Jarovský grunt či stavení pustý již v r. 1654/, v Přivlase /Přivlakách/, v Roprachticích, ve Staré Vsi /na Malé Straně/, v Jesenném /podnes, ale teď panský/, ve Stanovém /na Olešnické straně/, v Bozkově a Loukově. Některé ty dvory vznikly dělením větších panských celků mezi syny panského rodu a ty leckde jmenovány hrádky /Bozkov, Loukov/ a potomky jejich majitelů připomíná dnes příjmení Hrádecký a ostatních většinou příjmení Zeman a v menšině Zemánek a Dvořák. Dvůr v Jesenném zůstal panský až na naše časy, na velkém zbytku stanovského je rod Zemanů podnes a ostatní stavše se panským majetkem, rozděleny na více poddanských statků, stavba většinou zbourána na stavbu nových selských usedlostí nebo propadly požárům a již ve starém rozsahu neobnoveny.

Toto je část pověsti „Dvory“ a nyní historické skutečnosti - Dvůr s vystavěným při něm obydlím má známý význam ve starých poměrech pozemkového vlastnictví. Vlastnictví dvoru bylo podmínkou a znakem samostatnosti. Kde pozemky na nové dvory nestačily, museli se muži, chtějící si zařídit vlastní domácnost, vystěhovati. Když pak velká část obyvatelstva dosud svobodného začala upadat v poddanství, zakládaly vrchnosti kromě svého panského nebo robotního dvora ještě zvláštní malé dvory pro podda-

né. Ke dvorům těmto přidělily ještě část svých pozemků a zavázaly za to poddané k různým pracím, k robotám a platům. Povstaly tak dvorské obce /dvorce/, jež osazení bývají nejen lidem poddaným, nýbrž i svobodným, když od duchovních, později i světských vrchností udělovány byly pozemky jako beneficia /za povinnost vykonávat nějaký úřad/ lidem svobodným. Viz Ottův slovník naučný.

Popis rolí, bonity půdy, pomístní názvy i jména majitelů gruntů a jejich povinností k vrchnosti a faře pro všechny naše obce přináší urbanistální kontrakty z let 1788 a 1789, a Josefský katastr. Stejně byla zdaněna půda vrchnostenská jako poddanská.

*Jana Vaváčková
muzeum Vysoké n. J.*

DNY sv. JARMARKU 4. část - závěrečná

Po otci, který 1934 na jaře zemřel, jsem převzal arendu já, Nečásek Petr mladší, bednář. Trhoviče rádi do Vysokého na jarmark jezdili, chválili, že tady mají dobrou tržbu, v kraji že je málo peněz. Ve Vysokém byly největší dobytčí trhy z celého okolí, protože sem jezdilo na dobytčí trh mnoho Němců z pohraničí, řezníci i handlíři s dobytčím. Dobytčí trh se odbyval pouze dopoledne. Když se na dobytčáku hodně prodávalo, tak trhovci na náměstí měli také velikou tržbu. Když byl dobrý jarmark, tak bylo v hostincích plno lidí. Nebýt ve Vysokém sedm jarmarků za rok, tak by nebylo ani ve Vysokém dvanáct hostinců. Byly to tyto hostince: na náměstí Radnice, U Dědků, U Českého lva,

u Landverů, u Zemanů, u Zlaté kotvice a Hotel de Post, nyní dům paní M. Bartoníčkové (Povozníkové). V ulici ke Sklenařicům U Zeleného stromu a ve Dvorku, v ulici k nemocnici na Špici, v Zákostelí u Slunce a Vojákův mlýn, a také býval hostinec v Hamburku, dole u továrny v domě, co dnes patří Vlad. Hladíkovi.

V úterý ráno po jarmarcích jsme šli s otcem už ve čtyři ráno na náměstí bourat krámy bylo nás zaměstnáno všech šest pracovních sil. Dva bourali krámy a čtyři sami bez koně odváželi do arendy a tam prkna na hromadu vyrovňali. Někdy při posledním jarmarcích se udělalo náledí /holet/, když to bylo před jarmarkem, tak to bylo dobré, horší to bylo po jarmarcích, když se vozilo z náměstí do arendy, jak byl tržní materiál zledovatělý, tak nám to padalo z vozu na zem. Když z vozu rovnali zledovatělá prkna na hromadu, tak přes zimu zmrzla tak k sobě, že ještě na jaře o prvním jarmarcích v dubnu byla přimrzlá. Po takovém jarmarcích to vypadlo v arendě jako v lednici. Na boty jsme si musili uvázat hadry, aby se nám nevezlo. Nejhorší bylo, když jsme měli naloženou fúru stolic a najednou se nám to z vozu smeklo na zem. To bylo potom invalidů bez nohou a já měl plno práce přistři neděli před jarmarkem dělat nové nohy ke stolicím. Každou neděli před jarmarkem jsem spravoval celý den v arendě stolic, prkna a latě. Které byly po délce rozštípnuté, ovinuly se páskovým železem a přibily. Spravovat v neděli před jarmarkem se musilo, protože byla prázdná arenda, aby bylo místo na spravování. Prken a latí se mnoho polámalo a také ztratilo, a to se musilo zase časem doplnit.

Ty pěkné vysoké jarmarky byly do r. 1939 do září, poslední dva jarmarky do konce r. 1939 byly o polovinu menší než minulé léta. To už byla válka a jarmarky byly čím dál menší. Od r. 1943 až do konce r. 1945

nebyl žádný jarmark. V roce 1946 zase jarmarky začaly, ale to již byly ubohé trosky vysokých jarmarků. Bylo postaveno 20 krámků a příští léta čím dál méně až do konce roku 1950, kdy jsem s jarmarky navždy skončil. Příští rok na jaře jsem musil všechnen tržní materiál z Adouny odvést. Bývalo o jarmarce ve Vysokém veselo. A už nikdy se nám ty vysoké jarmarky nevrátí, jen nám na ně zůstaly pěkné vzpomínky.

*Tuto závěrečnou část ze vzpomínek
p. Petra Nečásky připravila
Ludmila Hnyková*

*V příštím čísle zveřejníme vzpomínky
p. K. Bartonička-cukráře.*

OKÉNKO PODNIKATELŮ

SECOND HAND (neboli oblečení z druhé ruky) už i ve Vysokém

17. 09. otevřeli manželé Renata a Jiří Trnkovi nový obchod v domě u Bartoničku - obchod s levným textilem. Po měsíčním zkušebním provozu jsem se vypravila za majitele, abych mohla čtenáře Větrníku informovat.

Přítomná byla pí Renata, která ochotně odpovídala na všechny mé zvědavé otázky. Co vás vedlo k otevření dalšího v pořadí už vlastně 6. obchodu s nejrůznějšími druhy textilu?

Ve všech prodejnách je textil poměrně drahý a my jsme chtěli prodávat hlavně levně pro děti.

Jak reagují rodiče?

Zájem ze strany rodičů - hlavně maminek - je velký. Chválí si, že je tu konečně krám s levnými věcmi pro jejich ratolesti, které rychle ze všeho vyrůstají.

Co všechno jim nabízíte?

Trička, prádlo, bundy, kalhoty, dnes už i dětskou obuv.

Ale máme i sortiment dámský a pánský. Na obdoby jsou pro muže nejrůznější rifle do práce, flanelové košile (45-70 Kč), zimní bundy (od 180-300 Kč). V současné době je 50% sleva na velkou část oblečení.

Jak často doplňujete zásoby?

Týdně, většinou z velkoobchodu v Praze. Veškeré zboží je hygienicky atestováno. Atest můžeme zákazníkům kdykoliv předložit. Veškeré zboží je vyžehleno, v nutných případech i vypráno.

Pokud vím, bylo před vámi v těchto prostorách už několik obchodů a skončily neúspěšně. Neměli jste z toho také strach?

Měli, byli jsme i několikrát varováni, ale věříme, že se nám konečně podaří prolomit tu smůlu.

Jste tedy spokojeni, jak se obchod rozvíjí?

Zatím jsme spokojeni, místní i okolní mají zájem, výběr i ceny jsou přijatelné.

Mohu jen potvrdit, že za tu krátkou dobu našeho povidání přišla celá řada zákazníků. Prostředí v krámě je pěkné, čisté a světlé, veškeré zboží je vystaveno na regálech a věšácích, nechybí ani kabinka na zkoušení.

Provozní doba:

Po-Pá 9-1/2 12, 13-17 hod.
So 9-1/2 12 hod.

Věřím, že i tento obchod bude přinášet do obchodní sítě našeho městečka.

S pí Renatou Trnkovou si povídala
Ludmila Hnyková

SPORT

INFORMACE Z TJ Vysoké nad Jizerou

● TJ Vysoké n. J. uvede koncem listopadu do provozu rekonstruovaný objekt "kiosku", v prostoru LV Šachty ve Vysokém n. J.

Dovolte mi poděkovat všem, kteří se na realizaci stavby podíleli: fa P+P spol. s r. o., fa AD Servis, fa Matoušek, fa Ackermann, fa Šíkola a zvláště bych chtěl poděkovat zaměstnancům TJ. Rekonstruovaný objekt byl smluvně pronajat na 5 let firmě Matoušek Vysoké nad Jizerou

● TJ se stala plátcem DPH a z toho důvodu došlo k těmto úpravám jízdného na lyžařském vleku:

dospělí 12 jízď (platnost 2 dny) 130,- Kč

dospělí 6 jízď (platnost 2 dny) 70,- Kč

dospělí jednotlivá jízďa 12,- Kč

děti do 8 let 12 jízď (plat. 2 dny) 65,- Kč

děti do 8 let 6 jízď (plat. 2 dny) 35,- Kč

děti do 8 let jednotlivá jízďa 6,- Kč

poplatek na parkovišti:

osobní automobil (celý den) 20,- Kč

autobus, karavan (celý den) 50,- Kč

Všechny ceny jsou včetně DPH

Využívání upravených běžeckých tratí je i nadále bezplatné.

● TJ bude nucena odkoupit od ČOS pozemek okolo tělocvičny o výměře cca 2500 m². Cena není doposud určena. TJ nabízí 70,- Kč za 1 m². ČOS požaduje 100-140 Kč za 1 m². Doposud je majetkově nedořešen též pozemek pod přístavbou tělocvičny (cca 385 m²).

● vedení TJ děkuje panu starostovi za jeho přístup při řešení problematiky majetkových nároků na část fotbalového hřiště ve Vysokém nad Jizerou. S majiteli části fotbalového

hřiště proběhlo jednání a byla dohodnuta směna pozemků. Vše bude záležet na přístupu ostatních členů MZ.

*Ing. Pavel Štěpánek
tajemník MZÚ*

Volejbalisté přezimují na první příčce

V podzimní části okresního přeboru mužů pro rok 1997/98 se našemu mužstvu velmi dařilo. Celkem jsme sehráli dvanáct utkání a pouze jednou jsme prohráli. Jsme na prvním místě v tabulce, po polovině soutěže s náskokem tří bodů. Přesto, že na soupisce máme šestnáct hráčů, o úspěch se zasloužili tito hráči: Adametz, Haas, Hausman, R. Kašák, T. Kučera, Junek, Jirouš, Nechanický, T. Seidl, Z. Seidl a O. Vitvar.

Potěšující je i ta skutečnost, že vedle zkušených hráčů nastupovali v základní šestce i mladí hráči, kteří volejbal v mužích hrají teprve první nebo druhou sezonu. Jde o T. Seidla, P. Nechanického a P. Adamtze. Přes léto jsme velmi usilovně trenovali a již se první výsledky dostávají. Nejvíce však jim dala skutečnost, že jsme jim dali příležitost hrát v mistrovských zápasech.

Přesto, že si na hráčský kádr nemůžeme příliš ztěžovat, nutně potřebujeme zapojovat mladé hráče, abychom bez větších problémů zvládli pomalu přicházející generační problém.

Naše umístění na čele tabulky je určitým povzbuzením do zimní přípravy. Vedle tréninků v tělocvičně se zúčastníme zimního přeboru na Jablonceku a několika dalších turnajů začátkem jara. Tato příprava by měla být základem očekávaných dobrých výsledků na jaře, kdy se chceme pokusit první místo udržet a probjovat se aspoň do kvalifikace krajské soutěže.

Tabulka OP 1997/98 - podzimní část

1. TJ Vysoké n. J. 23 bodů/poměr setů 34:11	
2. TJ Lomnice n. P. 20 b	p. s. 25:18
3. TJ Turnov „C“ 19 b	p. s. 27:17
4. TJ Jilemnice 19 b	p. s. 28:26
5. TJ Semily „B“ dor. 16 b	p. s. 19:28
6. Sokol Vyskeř 15 b	p. s. 8:32
7. Sokol Ohrázenice 14 b	p. s. 13:32

Vedoucí družstva mužů, Zdeněk Seidl

Podzimní příprava vyšších běžců

Běžci mají pomalu za sebou hlavní přípravě období na závodní sezonu 97/98 v běhu na lyžích.

Po kvalitním soustředění na hořickém koupališti „Dachova“ začátkem července jsme přes prázdniny trénovali dvakrát týdně. Od září jsme potom každou sobotu nebo neděli startovali na přespolních běžích v okolí.

První přespolní běh byl u nás ve Vysokém a dále jsme byli ve Studenci, v Horní Branné, v Poniklé, v Josefově Dole, v Turnově, v L. Bělouhradě a v Liberci. Většinu závodníků se velmi dařilo a vždy se umísťovali v první čtvrtině výsledkové listiny. Nebylo ani jednoho závodníka, kdy by někdo z našich nevyhrál.

Nejlépe si vedla Lucka Šaldová, která je ve své kategorii bezkonkurenčně nejlepší a řadu závodů vyhrála. Podobně i Tomáš Tichánek téměř pravidelně vystupuje na stupni vítězů.

Tento pocit si ale vyzkoušeli i další závodníci: Martin a Ondra Saskovi, Petr Nesvadba, Jirka Doubalík a Šárka Kofinková. Nyní už netrpělivě očekáváme první sněh, abychom měli možnost natrénovaný tréninkový objem přeměnit v dobrou závodní výkonnost při závodech v běhu na lyžích.

Trenér běžců, Zdeněk Seidl

KČT

Čtyřdenní putování po Jeseníkách 3. - 6. září

Původně plánovaný pochod do rakouských Alp byl nahrazen putováním po Jeseníkách. Podařilo se nám přejít a navštívit krásné kouty naší přírody.

První den: v dopoledních hodinách pojedeme na Červenohorské sedlo (1013 m n. m.), využijeme příznivého počasí a ihned vyrazíme na trasu směr - Klínovec (1100) - Výrovka (1168) - Velký Jeseník (1355) - Švýcarska - Praděd (1491) - chata Barborka - chata Ovčárna - Vysoké hole (1484) - Kamzičník (1420) - Jelení hřibek (1387) - Pecný (1334) - Pec (1311) - Ztracené skály (1151) - motorest Na Skřítku. Zde na nás čeká auto a odjíždíme do Velkých Losin k první noci v areálu Brněnka. Na večer ještě prohlídku okolí lázní. Trasa dne 29 km.

Druhý den: výstup na zříceninu hradu Rabštejn dále putujeme různými náblízkami k Rešovským vodopádům - odpoledne návštěva hradu Sovinec a túru zakončujeme opět v motorestu Na Skřítku u dobré večeře. Trasa 20 km.

Třetí den: opět na Červenohorské sedlo a vyrazíme druhým směrem než první den - směrem - Červená hora (1333) - Vřesová Studánka - Kepník (1423) - Šerák (1351) - Ramzová. Projedeme k rezervaci Rejvíz - prohlídka naučné stezky rašeliniště jezírka. Měňme ubytování, spíme v Lázních Lipová. Prohlídka lázní, návštěva místní hospůdky a hajdy na kutě. Trasa 20 km.

Čtvrtý den: vyjždíme zpět na Ramzovou a putujeme směrem - Petřkov - Trnová hora (1060) - chata Paprsek s malým občerstvením - dršťkovka a pívko přišlo vhod a razíme dál na Staré Město. Projedeme na

Svatý Vrch - navštívíme pevnost Bouda a přecházíme hraničním opevněním až do Mladkova. Trasa 29 km. Po dobré večeři nasedáme do auta a nonstop k domovu. Akce se nám vydařila. Počasí nám vyšlo, nohy trochu bolí a zjišťujeme, že putování po naší vlasti je opravdu pěkné. Akce se zúčastnilo 9 turistů, ušli jsme téměř 100 km.

Sraz turistů

13. - 14. září probíhá sraz turistů naší oblasti v Benešově u Semil. Čtyři zástupci našeho klubu se srazu zúčastnili.

CYKLO - AKCE

27. září organizujeme cyklo akci. Čeká se velká účast, ale nakonec vyrazíme pouze čtyři. Ráno není zrovna pohoda, je zima a mrholí. Jedem směrem Příchovice - Polubný - Jizerka - Smědava - Krásná Máří - Nová Louka - Smědava - Souš - Polubná a domů. Trasa 75 km. Odpoledne se ukazuje sluníčko a konec dobrý, všechno dobré. Velice nás překvapila upravenost povrchu silniček v oblasti Jizerek. Každému doporučujeme tutu oblast navštívit.

Poslední letošní pochod - směr Dvoračky

25. října - jedna z posledních letošních akcí pochod na Dvoračky. Počasí špatné, sněží, fouká. Scházíme se pouze tři, počasí nepočasí, vyrazíme. Odjíždíme do Harrachova k benzínce a odtud vyrazíme přes Rýžoviště - Růžovky na Dvoračky. Počasí se umoudřilo i sluníčko vyšlo a okolo krásný prашánek. Z Dvoraček okolo Hušského vodopádu do Rokytnice, ale ouha, zde začíná přímo lejt, a tak od Kroupů různým stopem rychle do Vysokého - trasa 24 km.

Jiří Libal

Společenská kronika

Vysoké opustil ušlechtilý člověk

Po naplnění dlouhého a plodného života zemřel odborný učitel Petr Hnyk.

Ve vysoké škole vychoval několik generací žáků z Vysokého a okolí. Jako učitel kreslení nejen učil, ale s laskavostí sobě vlastní též děti vedl ke vnímání a prožívání krásy. A to jim zůstává na celý život.

Sám pilně maloval. Znal každý kout města a hor v každé roční době. Miloval je a ve svých akvarelech to tak vyjádřil. Není divu, že jeho obrázky najdete v mnoha domech i chaloupkách.

Byl také výborným hudebníkem. Rád hrál, vždyť tak dobře věděl, jak hudba zušlechťuje děti i dospělé. Jen někteří vědí, že i komponoval. Touto cestou snad nejvíce rozdával sebe sama.

V životě nikoho nezarmoutil. Až teď každého tím, že nás opustil.

Milý Petře, ve své skromnosti sis nikdy nepřipustil, že pro nás tolik znamená. Nyní, když už se nemůžeš bránit, přijmi ode všech svých přátel díky za všechno, co jsi v nás zanechal. V tom žiješ stále v nás.

MUDr. L. Kavan

Vinš Josefu Hejralovi

Podzimu už přišel čas,
krásně stromy obarvil.
Letos nám všem připomenul,
že se někdo, nám všem milý,
před sedmdesáti léty narodil.
Je možné, že tolikrát
už jsi viděl padat sněh?
Je možné, že tolikrát už
viděls jaro ve větvích?

Věřiti se tomu nechce,
avšak pravda pravdoucí to je,
že takhle dlouho, Pepča,
jak ho všichni známe,
se tu z žití radije.

Nebyly jen chvíle pěkné,
byly také starosti...
Ale máš rád vůni šminky,
a tak mluvíme o štěstí...

Když se v šatně zatopilo,
když jsme sedli ke stolu,
bychom novou komedi
přečetli si pospolu,
co radosti a co smíchu
prožili jsme společně...
Co pokory a co lásky
vniesli v dílo konečné.

Na Bulfinka vzpomenu tu...
Bože, jak on milý byl...
Když se stílkou na motýly,
jen o Hančí tajně snil.

A pak v dalších operetách
radoval ses a pak pěl,
a z dobrého představení
vždy jsi velkou radost měl.

Za členy divadelního spolku Krakonoš vše dobré přeje Slávka Hubačiková

Ještě pana Menninghema
musím vzpomenouti,
když jsi jako krutý manžel
světýlka lamp plynových
sám nechával pohasnouti.

Rolí je to celá řada,
svatý Josef, Šílok, Radla...
Nelze všechny vzpomenouti,
nutné je však podotknouti,
žeš je všechny miloval,
protožeš je srdcem hrál.

S pimprlaty dlouhá léta
oddaně jsi pracoval,
všichni jsme tě měli rádi,
byl jsi vzorný principál.

Ať ti Pán Bůh zdravíčko dá
ještě léta dlouhá.
Přejeme, ať splní se ti
každá tvoje touha.

Dokud budeš mozek brousit
mnohou pěknou rolí,
dočista pak zapomeňš,
že tě něco bolí.

S kulisami na jevišti
rady si vždy víš,
a tak dneska na zdravíčko
pozvedni svou číš.

Neopouštěj chasu naši,
radou můžješ pomáhat.
Kdo je často v „Krakonoši“,
ten je přece dlouho mlád.

Sňatek uzavřeli

15. listopadu 1997 uzavřeli v obřadní síni
ve Vysokém n. J. sňatek
sl. Jana Vránová a pan Vladimír Vodsedá-
lek.

Přejem hodně štěstí.

Životní jubilea oslavili

Třic

06. 10. František Haken 86 let
19. 10. Marie Nigrinová 72 let
28. 10. Anna Fišerová 83 let
01. 11. Grosman Josef 92 let

Sklenářice

05. 10. Drahomír Kaván 71 let
28. 11. Běla Jeníková 76 let

Stará Ves

05. 10. Božena Svatá 81 let
26. 10. Karel Svatý 84 let
12. 11. Stanislav Štěpánek 71 let

Vysoké nad Jizerou

01. 10. Vlasta Skrbková 82 let
05. 10. Vladimír Kučera 78 let
12. 10. Ludmila Hodycová 86 let
14. 10. Blanka Lukášová 76 let
20. 10. Josef Kučera 70 let
22. 10. Josef Pospíšil 93 let
24. 10. Josef Hejral 70 let
29. 10. Věra Petrušková 83 let
05. 11. Anna Holá 94 let
10. 11. Anna Nečásková 79 let
11. 11. Stanislav Haas 83 let
13. 11. František Farský 72 let
16. 11. Růžena Ducháčková 85 let
17. 11. Milada Cečová 78 let
23. 11. Milada Vašíčková 78 let
31. 12. Josef Soukup 76 let

Do dalších let přejeme hodně zdraví.

Zemřeli

11. září 1997 v Jilemnici ve věku 53 let pan
Jozef Hamar

24. září 1997 v Jilemnici ve věku 83 let paní
Zdeňka Matoušková, bývalá zahradnice

3. října 1997 ve Vysokém n. J. ve věku 92
let paní **Anna Judová**

7. října 1997 v Pasekách n. J. ve věku 65 let
pan **Vlastimil Nesvadba**, bývalý řidič
ČSAD

15. října 1997 ve Vysokém n. J. ve věku 70
let paní **Marie Farská**

19. října 1997 v Jilemnici ve věku 85 let paní
Ludmila Steinerová

10. listopadu 1997 ve Vysokém n. J. ve věku
89 let pan **Petr Hnyk**, učitel v.v.

14. listopadu 1997 ve Vysokém n. J. ve věku
85 let paní **Marie Sieberová**

♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦

S odchodem **Joži Hamáry** se z města ztra-
tila typická postavka. Přišel k nám jako dva-
cetiletý pacient na léčení do nemocnice na
kostní tuberkulózu. Děti bylo několik a Joža
jako 17ti měsíční dítě přišel k úrazu, který
trvale poznamenal jeho postavu i zdravotní
stav. V nemocnici se nejen léčil, ale dělal
pacientům i poslíčka a všechno, co je třeba.
Částečně vyléčený odešel do Lomnice a pra-
coval v zahradnictví. Na namáhavou práci
však nestačil, vrátil se do Vysokého a pra-
coval jako vrátný i jako pomocná síla v Sebě. Ze
zdravot. důvodů dostal invalidní důchod, ale
nazahálel. Určitou dobu se staral o koupališ-
tě, ošetřoval růže na náměstí, nakonec jako
síla MěÚ pracoval na parkovišti.

Tolik k jeho nedlouhému životu. Chybí ale
všem obyvatelům domu čp. 28. Staral se
o pořádek, květinovou výzdobu kolem domu,
vyhazoval sněh až k silnici, shazoval se stře-
chy, prostě byl všude, kde ho bylo potřeba.

Nezapomenou na něho!

Poděkování

❖ Patří všem, kteří dne 14. 10. 1997 doprovodili našeho drahého na poslední cestě. Zejména děkujeme Sboru dobrovolných hasičů, zaměstnancům TJ na lyžařském vleku a zástupcům ČSAD v Semilech za květinové dary a všem ostatním za účast.

*Věra Nesvadbová s dcerami
a jejich rodinami*

✿ Rodina Svatých ze Staré Vsi děkuje panu Hladíkovi z Rokytnice, nájemci vysokého koupaliště, za nezištnou pomoc, kterou poskytli Janě Svaté a Lucii Chlumové.

Děvčata byla koncem srpna u koupaliště sražena autem, pachatel ujel a pan Hladík nejen že děvčata odvezl k lékařskému ošetření, přivolal policii, ale také informoval rodiče o nehodě a zajistil kola děvčat před zcizením.

Pan Hladík se choval víc než příkladně, proto mu alespoň prostřednictvím Větrníku chceme poděkovat

Rodina pana K. Svatého

Omlouváme se rodině Svatých, že jsme poděkování nemohli uvést v minulém čísle.

Redakce

✿ Děk za všechnu nezištnou práci v parku a ve městě patří panu Milanu Lukšovi, který ze zdravotních důvodů byl nucen odejít do DD v Rokytnici. Takový obětavý a nenáročný člověk se dnes těžko ve Vysokém najde. Přejeme klidný odpočinek do dalších let.

Redakce

V článku pana M. L. Jakla Noví duchovní správci v minulém čísle došlo při přepisu do počítače k přehlédnutí. Místo "Panny Marie Bolestínské", má být správně Panny Marie Bolestné.

Omlouváme se všem čtenářům, kteří tuto chybu postřehli.

Redakce

DARE s.r.o. - výrobce kancelářského nábytku

Jablonec nad Jizerou 540

PŘIJME MISTRA DO DŘEVOVÝROBY!

Bližší informace na tel. čísle: 0432/591166

KOUPÍME DOMEK

ve Vysokém nad Jizerou či v okolí
NA CELOROČNÍ REKREACI.

Nabídněte

K o n t a k t :

Soňa Pompeová tel. 0206/670318
nebo pí. Kellnerová tel. 0431/593903

Ústav chirurgie ruky a plastické chirurgie
Vysoké nad Jizerou

PŘIJME SPRÁVCE ÚSTAVU
s nástupem 1. 12. 1997

Požadavky: vzdělání vysokoškolské, ev. středoškolské ekonomického směru

PLAT DLE DOHODY

Přihlášky do 28. listopadu 1997